

Torah écrite (pentateuque) - Exode

Chapter 1

1,1	וְאֵלֶּה, שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַבָּאִים, מִצְרָיִם: אֶת־יַעֲקֹב, אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ.
1,2	רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן, לֵוִי וַיהוּדָה.
1,3	יִשְׁשַׁכָּר זְבוּלֹן, זַבְּנִימֹן.
1,4	דָּן וַנַּפְתָּלִי, גָּד וְאָשֶׁר.
1,5	וַיְהִי, כָּל־גֹּפֶשׁ יִצְאֵי יִרְכָּיִעַקֵב--שִׁבְעִים וָפֶשׁ; וַיֹּסֶף, הֵיחָדְשׁ בְּמִצְרַיִם.
1,6	וַיִּמֵּת יוֹסֵף וְכָל־אָחָיו, וְכָל הַדּוֹר הַהוּא.
1,7	וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצֻמוּ--בְּמֵאד מְאֹד; וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ, אֹתָם. {פ}
1,8	וַיִּקַּם מֶלֶךְ־חֲדָשׁ, עַל־מִצְרַיִם, אֲשֶׁר לֹא־יָדַע, אֶת־יוֹסֵף.
1,9	וַיֹּאמֶר, אֶל־עַמּוֹ: הִנֵּה, עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--רַב וְעֲצוּם, מִמֶּנּוּ.
1,10	הֲבֵינָה נִתְחַכְמָה, לֹא: פֶּן־יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם־הוּא עַל־שִׁנְאֵינוּ, וְנִלְחַם־בָּנוּ, וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ.
1,11	וַיִּשְׁמָעוּ עֲלֵיו שְׂרֵי מִסִּים, לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם; וַיִּבְּן עָרֵי מִסְכְּנוֹת, לְפָרְעָה--אֶת־פַּתְחֵם, וְאֶת־רַעֲמֶסֶס.
1,12	וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶה אֹתוֹ, כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ; וַיִּקְצֹוּ, מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.
1,13	וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּפָרֶךְ.
1,14	וַיִּמְרֹרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה, בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים, וּבְכָל־עֲבֹדָה, בַּשָּׂדֶה--אֶת, כָּל־עֲבֹדָתָם, אֲשֶׁר־עֲבָדוּ בָהֶם, בְּפָרֶךְ.
1,15	וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם, לְמִילֵדֵת הָעֵבְרִית, אֲשֶׁר שֵׁם הָאִשָּׁת שִׁפְרָה, וְשֵׁם הַשְּׂנִיית פּוּעָה.
1,16	וַיֹּאמֶר, בִּילְדָכֶן אֶת־הָעֵבְרִיּוֹת, וַיִּרְאִיתֶנּוּ, עַל־הָאֲבָנִים: אִם־בֶּן הוּא וְהִמְתַּן אֹתוֹ, וְאִם־בַּת הוּא וְתִיָּה.
1,17	וַתִּירָאן הַמִּילֵדֹת, אֶת־הָאֱלֹהִים, וְלֹא עָשׂוּ, כַּאֲשֶׁר דָּבָר אֱלֹהֵן מֶלֶךְ מִצְרַיִם; וַתִּסְיֶינָן, אֶת־הַיְלָדִים.
1,18	וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־מִצְרַיִם, לְמִילֵדֹת, וַיֹּאמֶר לָהֶן, מִדּוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה; וַתִּסְיֶינָן, אֶת־הַיְלָדִים.
1,19	וַתֹּאמַרְן הַמִּילֵדֹת אֶל־פָּרְעָה, כִּי לֹא כְּנָשִׁים הַמִּצְרִית הָעֵבְרִית: כִּי־חַיֹּת הִנֵּה, בְּטָרֶם תְּבוֹא אֱלֹהֵן הַמִּילֵדֹת וַיִּלְדוּ.
1,20	וַיִּטֹּב אֱלֹהִים, לְמִילֵדֹת; וַיִּרַב הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ, מְאֹד.
1,21	וַיְהִי, כִּי־יִרְאוּ הַמִּילֵדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים; וַיַּעַשׂ לָהֶם, בְּתִים.
1,22	וַיִּצְוּ פָּרְעָה, לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר: כָּל־הַבֶּן הַיְלֹוֹד, הַיִּאֲרָה תִשְׁלִיכֶהוּ, וְכָל־הַבַּת, תִּסְמָן. {פ}